

Projekt pn. "Wzmocnienie potencjału dydaktycznegoUMK w Toruniu w dziedzinach matematyczno-przyrodniczych" realizowany w ramach Poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

TEORIA OBLICZALNOŚCI – ĆWICZENIA2

Ćwiczenia 2

Wprowadzenie teoretyczne:

Co to jest kodowanie? Jakie znasz kodowania?

Odpowiedź:

Kodowanie zbioru X – dowolna funkcja różnowartościowa $f: X \to IN$.

Przykłady kodowań:

- 1. $\pi: \mathbb{N} \times \mathbb{N} \to \mathbb{N}$ określona wzorem $\pi(n,m) = 2^n(2m+1)-1$ jest bijektywnym kodowaniem par liczb naturalnych.
- **2.** $\beta: \mathbb{N} \times \mathbb{N} \times \mathbb{N} \to \mathbb{N}$ określona $\beta(n,m,p) = \pi(\pi(n,m),p)$ jest bijektywnym kodowaniem trójek liczb naturalnych.
- 3. Rozważmy funkcję $\tau: U_{k>0}$ IN $^k \to IN$ taką, że $\tau(a_0,a_1,...,a_{k-1}) = 2^{a_0} + 2^{a_0+a_1+1} + ... + 2^{a_0+a_1+...+a_{k-1}+k-1} 1$. Jest to bijektywne kodowanie wszystkich skończonych ciągów liczb naturalnych.

Aby zakodować ML-program jako liczbę naturalną potrzebujemy efektywnej metody zakodowania pojedynczych instrukcji KI oraz efektywnej metody zakodowania ciągu kodów instrukcji KP. Rozważmy ML-program $P = \{I_1, I_2, \ldots, I_k\}$ składający się z k instrukcji. Każdą instrukcje P zakodujemy za pomocą wzoru

 $KI(Ij) = 4 \cdot [\text{kod argumentów}] + [\text{nr instrukcji}]$

W przypadku instrukcji Z(n) oraz S(n) kodem argumentów jest adres rejestru,w przypadku instrukcji T(m, n) używamy bijektywnego kodowania par π , natomiast w przypadku instrukcji I(m, n, q) używamy bijektywnegokodowania trójek β . Ponieważ instrukcje maszyny licznikowej są numerowaneza pomocą liczb $\{0, 1, 2, 3\}$ zdefiniowane powyżej kodowanie instrukcji jestbijekcją. Ciąg kodów poszczególnych instrukcji zakodujemy za pomocą bijektywnegokodowania skończonych ciągów liczb naturalnych τ : $KP(P) = \pi(KI(I_1), KI(I_2), \dots, KI(I_k)$.

Zadanie 1

Obliczyć:

- a) $\pi^{-1}(3)$
- b) $\pi^{-1}(4)$
- c) $\pi^{-1}(5)$
- d) $\beta^{-1}(3)$
- e) $\beta^{-1}(4)$
- f) $\beta^{-1}(5)$
- g) $\beta^{-1}(13)$
- h) $\beta^{-1}(14)$.

Projekt pn. "Wzmocnienie potencjału dydaktycznegoUMK w Toruniu w dziedzinach matematyczno-przyrodniczych" realizowany w ramach Poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

TEORIA OBLICZALNOŚCI – ĆWICZENIA2

Rozwiązanie:

- a) (2,0)
- b) (0,2)
- c) (1,1)
- d) (0,1,0)
- e) (0,0,2)
- f) (1,0,1)
- g) (1,0,3)
- h) (0,0,7)

Zadanie 2

Odkodować/zakodować instrukcje:

- a) S(5)
- b) T(3,5)
- c) I(2,1,0)
- d) $KI^{-1}(15)$
- e) $KI^{-1}(63)$
- f) $KI^{-1}(64)$
- g) $KI^{-1}(67)$

Rozwiązanie:

- a) =(1,5)=4.5+1=21
- b) =(2.87)=4.87+2=350
- c) = $(3.2^{11}-1)=4\cdot(2^{11}-1)+3=8191$
- d) =(3,3)=I(0,1,0)
- e) =(3,15)=I(0,2,0)
- f) =(0,16)=Z(16)
- g) =(3,16)=I(0,0,8)

Zadanie 3

Wyznacz program o numerze 641.

Rozwiązanie:

Poszukujemy programu *P* takiego, że $K_P^{-1}(641)=P$.

$$P = \langle i_0, ..., i_{k-1} \rangle, i_i = \langle k_i, a_i \rangle$$

Rozkład liczby 641 do postaci $x+1=2^{b_0}+2^{b_1}+...+2^{b_{k-1}}$: 642= $2^1+2^7+2^9$.

Przypomnijmy kodowanie:

$$\pi(a_0, a_1, \dots, a_{k-1}) = 2^{a_0} + 2^{a_0 + a_1 + 1} + \dots + 2^{a_0 + a_1 + \dots + a_{k-1} + k - 1} - 1.$$

$$a_0 = 1$$
; $a_1 = 5$; $a_2 = 1$.

Jeśli wziąć pod uwagę, że $\pi(n,m) = 2^n(2m+1)-1$ jest bijektywnym kodowaniem par liczb naturalnych, mamy:

$$i_0 = \langle 1, 0 \rangle$$
 S(0)

$$i_1 = \langle 1, 1 \rangle$$
 S(1)

$$i_2 = \langle 1, 0 \rangle$$
 S(0) $\phi_{641}^{(1)}(x) = 2$

Projekt pn. "Wzmocnienie potencjału dydaktycznegoUMK w Toruniu w dziedzinach matematyczno-przyrodniczych" realizowany w ramach Poddziałania 4.1.1 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

TEORIA OBLICZALNOŚCI – ĆWICZENIA2

Zadanie 4

Wyznacz program o numerze 1253.

Rozwiązanie:

Wykorzystamy kodowanie: $\tau(a_0,a_1,...,a_{k-1}) = 2^{a_0} + 2^{a_0+a_1+1} + ... + 2^{a_0+a_1+...+a_{k-1}+k-1} - 1$. Wiemy, że każda liczba naturalna większa od zera jest sumą rosnących potęg dwójki, czyli dla $x \in \mathbb{N}$, mamy: $x+1 = 2^{b_0} + 2^{b_1} + ... + 2^{b_m}$, gdzie $b_i < b_{i+1}$. Wtedy wzory $a_0 = b_0$ i $a_{i+1} = b_{i+1} - b_i - 1$ dla i < m opisują ciąg, którego kodem (poprzez τ) jest liczba x.

Ponieważ $1253+1=2^{10}+2^7+2^6+2^5+2^2+2$, program o numerze 1253 składa się z sześciu instrukcji o kolejnych numerach: 1,0,2,0,0,2. Ponieważ liczbie 0 odpowiada instrukcja Z(0), 1 odpowiada instrukcja S(0), a 2 instrukcja T(0,0), podany program oblicza funkcję f(x)=0.

Zadanie 5

Wyznacz jakikolwiek numer funkcji $x \div 1$.

Rozwiązanie:

0	I(1,0,6)	$\langle 3,5 \rangle$
1	S(2)	$\langle 1,2 \rangle$
2	I(1,2,6)	⟨3,6655⟩
3	S(2)	⟨1,2⟩
4	S(0)	$\langle 1,0 \rangle$
5	I(0,0,2)	⟨3,4⟩

$$\beta(1,0,6) = \pi(\pi(1,0),6) = 25$$

$$\beta(1,2,6) = \pi(\pi(1,2),6) = 6655$$

$$P = (103, 9, 26623, 9, 1, 19)$$

$$\pi(103, 9, 26623, 9, 1, 19) =$$

$$= 2^{103} + 2^{103+9+1} + 2^{103+9+26623+2} + 2^{103+9+26623+9+3} + 2^{103+9+26623+9+1+4} + 2^{103+9+26623+9+1+10+5} -1$$

Zadanie domowe:

Wyznacz jakikolwiek numer funkcji *x*÷y.